

Hudba: zvláštní znamení touha/Wabi Ryvola

Představujeme vám příběh pana Martina Adámka, narozeného 27. 2.1958 v Praze. Dětství prožil na sídlišti ve Strašnicích. Rád vzpomíná na cesty vlakem do Dašic za babičkou.

Už jeho tatínek vedl po válce skautský oddíl Vlčata a patřil mezi studenty, kteří šli v roce 1948 k prezidentovi Benešovi. Později pracoval jako technik v továrně ČKD.

Nakonec pana Adámka přivedli do skautu kamarádi a ne tatínek. A taky Foglarovy knihy. Jako skautský oddíl pracovali v utajení pod hlavičkou tělovýchovné jednoty, ale to nebylo jediné omezení se kterým se setkávali.

Pálava: „a tak jsme tam šli a když jsme byli na Pálavské vrších a koukali jsme se měrem na Dyji, tak někde pod váma tekla řeka, v ní byly ostnatý dráty a za tím jste viděli spoustu údolí a spoustu vesniček a vy jste věděli, že se nejste do těch vesniček nikdy schopni podívat, že vás tam nikdo nepustí. Že tam nemůžeme na vandr, že si tam nemůžeme prohlédnout ty kostely a hrady co tam vidíme, to bylo takový deprimující.“

Totalitnímu režimu vadily i dětské hry.

Svíčka: “oni nás sledovali i běžní policajti, jednou jsme měli vánoční hru na Staroměstském náměstí, vždycky jsme si vymysleli nějakou hru. Na závěr naší jedné vánoční akce, kdy účelem bylo chodit se svíčkou a pak se sfoukávala a zase se někde musela zapalovat jsme měli finále na Uhelném trhu se sešlo několik desítek dětí se svíčkama a najednou víí, ze všech stran přijeli policajti s majáky, odvezli mě do Bartolomějský a tam jsem jim musel vysvětlovat. Ta intelligence vyšetřovatele byla taková, že jsem si říkal, ještěže ta hra je tak jednoduchá a on ji dokáže pochopit. Pak museli na kobereček rodiče a vedoucí našeho oddílu

Jeho přezdívka byla Rumpál a vznikla ze způsobu podání ve volejbalu. Z jeho dvou dětí u skautů vydržela dcera. On sám dnes působí jako vedoucí skautského okresu pro Prahu 10, kde je dnes 800 skautů. Životní krédo pana Adámka zní: odpovědnost, být připraven.